

[PRZESZKODNY ai

e oraz o *prawdopodobnie jasne (tak w prze- oraz szkodny).*

sg m N przeszkodny. ◇ pl G przeszkodnych. ◇ A m pers przeszkodn(e).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI ((?) StryjKron – błędny tekst) i XVII w.

1. Wyrządzający szkody; *impediens, qui est impedimento* Cn: gdybyście Tátary/ wálze przefzkodne nieprzyaíciele ták w ręku mieli/ żebyście ich mogli ościeć [...] nigdybyście tego nie vczynili/ ábyście ich ná fwą łzyię wolno łtáwili Trybut od nich wziáwłzy. *GrabZdanie Dv.*

Wyrażenie: »przeszkodny szkodnik«: potrzebá fię nam o połtronne pomocy łtárác/ [...] abyśmy Tatar przefzkodnych łzkodnikow náłzych zbyli *GrabZdanie O3.*

2. *Chytry, podstępny*: Iosephus quidam ... non uersutus: {přzefkotny} ... sed hebeti {tepego} quodam tardoque ingenio *Glosy II nr 128/37.*

AN